

طرح درس: مخارج حروف

همه افراد، حتی عرب زبانان باید مخارج حروف را بدانند، که این کار باعث جلوگیری از تحریف کلمات می‌گردد. مثلاً معنای کلمه «صمد» با «ثمد» بسیار فرق می‌کند. در کل باید بر اساس تقلید و تکرار تلفظ حروف بدست آید. در این قسمت فیلم مطلع نگار را حرف به حرف تکرار می‌کنیم. باید توجه داشت که بیشتر بر تکرار و تقلید تأکید داریم.

سوره های حمد، توحید، معارج و همچنین تشهد، تسبیحات اربعه، ذکر رکوع و سجود نماز جهت تمرین پیشنهاد می شوند.

مربی باید تمایز حروف از کتاب حبیبی ص ۸۸ الی ۹۸ (در ضمیمه موجود می باشد) را مطالعه کند و بیشتر بر حروف ذیل تأکید کند تا دانش آموزان به راحتی فرا بگیرند.

ث ، ص ، ض ، ط ، ز ، ذ ، ظ ، ع ، غ ، ح

در این قسمت تنها حروفی که در فارسی تلفظ آنها مشابه یکدیگر می باشند، بصورت ساده، مخارجشان بیان می شود. البته برای فراگرفتن مخارج حروف باید تمرین بسیار انجام داد.

البته مخارج بیان شده فقط جهت راهنمایی می باشد.

نکته: اگر معلم خود بر روی تلفظ حروف مسلط نیست حتما باید از نوار یا معلم مجرب دیگر (به صورت میهمان) استفاده نماید.

حرف ث: محل این حرف نزدیک محل تلفظ حرف «س» می باشد؛ با این تفاوت که هنگام تلفظ حرف «ث» زبان قدری بالاتر از نوک دندان جلو قرار می گیرد.

حرف ص: محل این حرف بین دو حرف «س» و «ش» است.

حرف ض: در هنگام تلفظ این حرف دقت شود که کنار زبان با دندانهای آسیا مالش یابد.

حرف ط: محل این حرف بین دو حرف «ت» و «د» است، به طوری که زبان به سقف دهان چسبیده و کمی به شدت کنده می شود.

حرف ز: سر زبان به نوک دندانهای جلو اصابت می کند.

حرف ذ: در تلفظ این حرف سر زبان از بین دندانها بیرون می‌آید.

حرف ظ: در تلفظ این حرف سر زبان پشت دندانهای جلو قرار می‌گیرد و زبان به سقف دهان می‌چسبند.

تذکر: حروف حلقی از ته حلق به ترتیب ادا می‌شوند: «ء - هـ - ع - ح - غ - خ»

تذکر: مربی باید صفات حروف و مخرج حروف خود را به طور کامل و صحیح تمرین نماید و با CD مطلع نگار و

المائده کار کند تا تسلط کامل به دست آورد.